

Súd: Správny súd v Banskej Bystrici
Spisová značka: ZA-31S/94/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5022200307
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Zdráhalová Rúfusová
ECLI: ECLI:SK:SpSBB:2024:5022200307.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Zdráhalovej Rúfusovej (sudca spravodajca) a členov senátu JUDr. Ing. Matúša Škarbalu a JUDr. Andrey Soukupovej, v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX C. XXX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVV a ÚVTOS Leopoldov, Gucmanova č. 19/670, 920 41 Leopoldov, proti žalovanému: Centrum právnej pomoci, Kancelária Žilina, so sídlom P. O. Hviezdoslava 6, 011 00 Žilina, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KaZA/10581/2022, ČRZ: 51883/2022 zo dňa 11. mája 2022, takto

rozhodol:

I. Súd správnu žalobu z a m i e t a .

II. Žalobcovi právo na náhradu trov konania nepriznáva

odôvodnenie:

Administratívne konanie

1. Žalobca žiadosťou doručenou Centru právnej pomoci, Kancelária Žilina (žalovaný) požiadal o poskytnutie bezplatnej právnej pomoci podľa zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon o poskytovaní právnej pomoci“), a to pre súdne konanie, ktoré začalo na základe žaloby žalobcu. V žiadosti žalobca uviedol, že žaloba bola podaná v zákonnej lehote podľa § 177 a § 252 Správneho súdneho poriadku (ďalej aj len „SSP“) a podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon o zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci“) s nárokom na odškodnenie spolu 2 200 eur, a to proti opatreniu/rozhodnutiu Ústavu pre výkon trestu odňatia slobody. Žalobca uviedol, že pri tejto správnej žalobe je povinné zastúpenie, ku ktorému bol vyzvaný súdom výzvou zo dňa 19.11.2021. Uviedol, že požiadal o predĺženie lehoty a žiadal o ustanovenie advokáta Mgr. Petra Hargaša. V žiadosti žalobca ohľadne majetkových pomerov uviedol, že má iné príjmy vo výške 150 eur. K žiadosti doložil fotokópiu žaloby podanej na Krajský súd v Bratislave vrátane doplnení, ďalej uznesenie Okresného súdu Žilina sp. zn. 36T/29/2010 zo dňa 02.05.2019, uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. E 5104576419 zo dňa 12.11.2019, odpoveď na sťažnosť Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby, Gucmanova 19/670, Leopoldov zo dňa 10.12.2019, odpoveď na žiadosť o prešetrenie vybavenia sťažnosti Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej a justičnej stráže, Šagátová ul. č. 1, Bratislava 1 zo dňa 16.01.2020, odpoveď Generálnej prokuratúry SR, trestný odbor zo dňa 12.10.2020, upovedomenie Krajskej prokuratúry Trnava zo dňa 20.01.2020, uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5S/11/2020 zo dňa 03.04.2020 o postúpení veci (žaloby žalobcu podanej na Krajskom

súde v Bratislave na miestne príslušný Krajský súd v Trnave) a výzvu Krajského súdu v Trnave sp. zn. 47Sa/6/2020 zo dňa 19.11.2021, ktorou bol žalobca vyzvaný, aby oznámil advokáta, ktorého si zvolil na zastupovanie v súdnom konaní.

2. O uvedenej žiadosti rozhodol žalovaný rozhodnutím č. KaZA/10581/2022, ČRZ: 51883/2022 zo dňa 11.05.2022 tak, že žalobcovi podľa § 10 ods. 15 zákona o poskytovaní právnej pomoci v spojení so zákonom č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov a v spojení s Organizačným poriadkom Centra právnej pomoci, nepriznáva nárok na poskytnutie právnej pomoci v právnej veci: o žalobe proti inému zásahu orgánu verejnej moci vedenej na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 47Sa/6/2020.

3. V odôvodnení rozhodnutia poukázal žalovaný na relevantnú právnu úpravu s tým, že nárok na právnu pomoc môže vzniknúť len vtedy, ak sú splnené 3 podmienky:

- že sa žiadateľ nachádza v stave materiálnej núdze,
- že v prípade sporu sa nejedná o zrejmu bezúspešnosť,
- že spor prevyšuje hodnotu minimálnej mzdy, ak je možné ju vyčísliť v peniazoch.

4. Žalovaný ďalej uviedol, že žalobca sa podanou správnu žalobou domáha rozhodnutia súdu, že iný zásah Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Leopoldov bol nezákonný a zároveň, že je ústav povinný obnoviť stav pred zásahom. Žalobca uviedol, že mu uznesením Okresného súdu Žilina sp. zn. 36T/29/2010 zo dňa 02.05.2019 bola uložená povinnosť nahradiť trovy štátu - Slovenskej republike v sume 200 eur ako trovy trestného konania určené paušálnou sumou. Krajský súd v Bratislave uznesením sp. zn. E 5104576419 zo dňa 12.11.2019 nariadil výkon rozhodnutia okresného súdu zrážkou sumy 200 eur z pracovnej odmeny žiadateľa o právnu pomoc a uložil jeho platiteľovi mzdy (Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Leopoldov), aby po doručení uznesenia vykonal z pracovnej odmeny žiadateľa o právnu pomoc ako povinného určené zrážky a nevyplácal mu zrazené sumy. Následne mal ústav od 13.11.2019 začať žalobcovi blokovať všetky peniaze na jeho účte, ktorý mal zriadený v zmysle zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, v dôsledku čoho ich žiadateľ o právnu pomoc nemohol použiť na uplatnenie svojich zákonných práv, napríklad na telefonovanie s obhajcom a blízkymi osobami a na nákup potravín a vecí osobnej potreby. Ústav mal peniaze blokovať aj napriek tomu, že sa nejednalo o pracovnú odmenu - mzdu, pretože žiadateľ o právnu pomoc nebol pracovne zaradený. Peniaze, ktoré mal na účte, pochádzali od jeho rodinných príslušníkov. Preto sa domáhal rozhodnutia súdu, že takýto iný zásah žalovaného Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Leopoldov, spočívajúci v neoprávnenom blokovaní peňažných prostriedkov na bankovom účte, je nezákonný, a zároveň žiadal obnoviť stav pred zásahom. Taktiež sa domáhal zrušenia rozhodnutia i opatrenia Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Leopoldov, ktorým na základe uznesenia Krajského súdu v Bratislave blokoval peňažné prostriedky od blízkych príbuzných žiadateľa.

5. Žalovaný tiež uviedol, že žalobca správnu žalobu doplnil podaním zo dňa 14.04.2020 s tým, že sa chce domáhať aj náhrady nemajetkovej ujmy v sume 700 eur podľa Občianskeho zákonníka. Taktiež rozšíril a doplnil svoju žalobu o podanie zo dňa 15.04.2020, v ktorom uviedol, že dopĺňa žalobu aj o nesprávny úradný postup podľa zákona o zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci s nárokom na odškodnenie z titulu spôsobenej nemajetkovej ujmy v sume 1 000 eur, spolu s nárokom na zaplatenie trov konania v sume 400 eur.

6. Žalovaný uzavrel, že predmetom žaloby je, aby súd zrušil rozhodnutie i opatrenie ústavu, ktorým blokoval peňažné prostriedky a určil, že tento zásah ústavu bol nezákonný. Poukázal na to, že podľa žiadateľa o právnu pomoc mu boli z jeho účtu zrazené sumy spoločne vo výške 200 eur, a to na základe uznesenia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 12.11.2019, ktorým súd prikázal uspokojenie prednostnej pohľadávky oprávneného Krajského súdu v Bratislave, justičnej pokladnice ako pohľadávky na trovách trestného konania.

7. Žalovaný ustálil, že predmetom súdneho konania vedeného na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 47Sa/6/2020 je suma 200 eur - zrazené sumy z účtu žiadateľa o právnu pomoc, a túto sumu považoval žalovaný za hodnotu sporu. Nakoľko suma 200 eur bola nižšia ako hodnota vtedy aktuálne platnej

minimálnej mzdy, t. j. 646 eur, podľa žalovaného bolo nepochybné, že podmienka hodnoty sporu, ktorá je zadaná v § 6a ods. 1 písm. c) zákona o poskytovaní právnej pomoci, nebola splnená.

8. K rozšíreniu žaloby o náhradu nemajetkovej ujmy v sume 700 eur, 1 000 eur a 400 eur žalovaný uviedol, že je potrebné poukázať na to, že priznať náhradu nemajetkovej ujmy v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka v rámci výroku o správnej žalobe nie je právne možné. Správne súdy môžu v rámci rozhodovania o správnej žalobe rozhodnutie alebo opatreniu orgánu verejnej moci zrušiť, prípadne môžu vysloviť, že sa vec vracia na ďalšie konanie žalovanému a orgánu verejnej moci, ktorý rozhodne v prvom stupni. Žalovaný uviedol, že pri žalobe proti inému zásahu orgánu verejnej správy môže správny súd určiť, že rozhodnutie je nezákonné, a takéto rozhodnutie správneho súdu by následne mohlo byť podkladom na to, aby sa úspešný žalobca domáhal náhrady škody alebo inej ochrany svojich práv, avšak nie v konaní pred správnym súdom, ale v rámci konania na civilnom súde. Rozhodnutie o inom zásahu je základným rozhodnutím, ktoré následne slúži na to, aby sa mohol uplatňovať nárok na náhradu škody/nemajetkovej ujmy na príslušnom súde. Príslušným súdom na konanie a rozhodnutie vo veci náhrady nemajetkovej ujmy je civilný súd. Správny súd nemôže prejednať a rozhodnúť veci náhrady nemajetkovej ujmy, ktorú si žiadateľ uplatnil v rámci správnej žaloby a správny súd následne vec týkajúcu sa tohto nároku postúpuje vecne príslušnému civilnému súdu na rozhodnutie.

9. Žalovaný uzavrel, že hodnota sporu v konaní vedenom na Krajskom súde v Trnave sp. zn. 47Sa/6/2020 je tvorená iba zo sumy 200 eur, predstavujúcej zrážky z osobného účtu žiadateľa Ústavom na výkon trestu odňatia slobody a Ústavom na výkon väzby Leopoldov. Ďalší nárok v sume 2 100 eur, pozostávajúci z požadovanej náhrady nemajetkovej ujmy v sume 700 eur a 1 000 eur a s tým súvisiacich 400 eur ako náhrada za trovy konania, nie je možné pripočítať k hodnote sporu 200 eur, nakoľko uvedená hodnota predstavuje samostatný nárok, o ktorom správny súd nemôže rozhodovať.

Správna žaloba – žalobné body

10. Správnu žalobou, podanou v zákonnej lehote, sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného, jeho zrušenia a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie a rozhodnutie. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania.

11. Žalobca v správnej žalobe poukázal na vybrané ustanovenia Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach, Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, Ústavy SR a Správneho súdneho poriadku. Žalobca uviedol, že v jeho prípade nešlo o bezúspešnosť sporu, lebo žaloba bola podaná v zákonnej lehote a obsahuje zákonné obsahové náležitosti. Zároveň jeho príjem nepresahuje 1,4 násobok sumy životného minima a nemá žiaden majetok. Uviedol, že nemá odborné právne vedomosti/skúsenosti a advokátske vzdelanie, ktoré sú potrebné na dosiahnutie úspechu v súdnom spore, v ktorom je povinné zastúpenie advokátom. Podľa žalobcu splnil všetky podmienky stanovené v § 6 ods. 1 písm. a) až c) zákona o poskytovaní právnej pomoci. Pokiaľ žalovaný spochybňoval splnenie zákonnej podmienky, a to že spor neprevyšuje hodnotu minimálnej mzdy s tým, že hodnota sporu je tvorená zo sumy 200 eur a o ostatných nárokoch v celkovej sume 2 100 eur správny súd nemôže rozhodnúť, podľa žalobcu podmienka hodnoty sporu bola splnená čo aj len sumou 200 eur, lebo sa jedná o taký zásah žalovaného, ktorý sa môže a bude opakovať vždy v situácii, keď bude od žalobcu vymáhané zaplatenie pohľadávky v akejkoľvek sume z akéhokoľvek dôvodu. Preto žalobca podal žalobu podľa § 252 ods. 1 SSP, ktorý myslí na situáciu hroziaceho opakovania zásahu. Hodnota sporu je 200 eur (+ trovy, ktoré sa nedajú poriadne vyčísliť), a zároveň nie je možné zastropovať do akej sumy môže a bude zásah siahať, čiže 200 a viac je suma, o ktorú sa spor navýši v situácii, keď sa bude opakovať. O ostatnom uplatnenom nároku podľa Občianskeho zákonníka a podľa zákona o zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci v celkovej sume 2 300 eur bude rozhodovať súd, pretože ak by aj správny súd o tom nemohol rozhodnúť, tak žaloba v tejto časti bude postúpená príslušnému súdu, preto mal byť priznaný advokát pre obidve konania.

12. Ďalej žalobca uviedol, že Krajský súd v Trnave v súdnom konaní sp. zn. 47Sa/6/2020 bude musieť konanie zastaviť, pretože žalobca nie je zastúpený advokátom. Podľa žalobcu išlo o nesprávne právne posúdenie veci, nesvedomité, nezodpovedné zaobranie sa vecou a nebolo rozhodnuté podľa predpisov. Bolo porušené ustanovenie § 3 a § 46 Správneho súdneho poriadku, základné ľudské právo na právnu pomoc v konaní pred štátnym orgánom garantované článkom 13 ods. 4 v spojení s článkom 47 ods. 2 Ústavy SR, ale aj základné ľudské právo na prístup na súd garantované článkom 14 ods. 1

Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach, článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a článkom 13 ods. 4 v spojení s článkom 46 ods. 1 a 2 Ústavy SR.

13. Žalobca doplnil svoje podanie prostredníctvom právneho zástupcu, ktorý mu bol poskytnutý na základe rozhodnutia Centra právnej pomoci, kancelária Žilina o poskytnutí nároku na poskytnutie právnej pomoci č. KaZA/13068/2022, ČRZ: 76427/2022 zo dňa 11.07.2022. V tomto doplnení žalobca uviedol, že žiadal o zastupovanie v súdnom konaní o žalobe proti inému zásahu orgánu verejnej moci, ktoré je vedené na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 47Sa/6/2020. Žalobca sám inicioval toto súdne konanie a podal správnu žalobu podľa § 177 SSP aj podľa § 252 SSP. Predmetom žaloby bolo, aby súd zrušil rozhodnutie/opatrenie Ústavu na výkon trestu odňatia slobody alebo Ústavu na výkon väzby Leopoldov, ktorým blokoval peňažné prostriedky žalobcu a určil, že tento zásah ústavu bol nezákonný. V žalobe poukázal na to, že mu boli z účtu zrazené sumy spoločne vo výške 200 eur, a to na základe uznesenia Krajského súdu Bratislave sp. zn. E 5104576419 zo dňa 12.11.2019, ktorým súd prikázal uspokojenie prednostnej pohľadávky oprávneného Krajského súdu v Bratislave, justičnej pokladnice ako pohľadávky na trovách trestného konania. Žalovaný vychádzal z toho, že hodnota sporu je tvorená iba zo sumy 200 eur, predstavujúcej zrážky z osobného účtu žalobcu ústavom. Ďalší nárok v sume 2 100 eur pozostávajúci z požadovanej náhrady nemajetkovej ujmy v sume 700 a 1 000 eur a s tým súvisiacich 400 eur ako náhrada trov, nebolo podľa žalovaného možné pričítať k hodnote sporu, nakoľko toto predstavuje samostatný nárok a nemôže byť o ňom rozhodnuté v konaní sp. zn. 47Sa/6/2002 v rámci správneho súdnictva. Centrum sa tak preto ďalej nezaoberalo splnením ďalších dvoch podmienok a uzavrelo, že nebola splnená jedna z troch kumulatívne stanovených podmienok pre priznanie nároku na právnu pomoc, a to minimálna hodnota sporu.

14. Žalobca ďalej uviedol, že trvá na žalobných bodoch uvedených v správnej žalobe a žiada napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie, pretože boli splnené podmienky pre priznanie nároku na právnu pomoc, vrátane podmienky minimálnej hodnoty sporu. Napadnuté rozhodnutie žalovaného je výsledkom nesprávneho právneho posúdenia. V konaní vedenom na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 47Sa/6/2020 podal žalobca žalobu podľa § 252 ods. 1 SSP, kde sa teda žalobca môže žalobou domáhať ochrany proti zásahom orgánu verejnej správy, ak takýto zásah alebo jeho následky trvajú alebo hrozí jeho opakovanie. V danej súvislosti nie je možné presne určiť do akej konkrétnej výšky by siahala hodnota sporu, nakoľko ide o situáciu, kde hrozí opakovaný zásah. Konanie vedené Krajským súdom v Trnave pod sp. zn. 47Sa/6/2020 je konaním, v ktorom je možné vyčíslieť hodnotu sporu v peniazoch, a preto sa v tomto prípade splnenie podmienky podľa § 6 ods. 1 písm. c) zákona o poskytovaní právnej pomoci ani nevyžaduje, respektíve sa považuje za splnenú. Predmetné konanie svojou povahou spadá pod správne súdnictvo, v rámci tohto typu súdneho konania ide o posúdenie, či postup a napadnuté rozhodnutie vydané správnym orgánom možno považovať za súladné s príslušnými právnymi predpismi, čo samo o sebe je skutočnosť objektívne peniazmi neoceniteľná. Záver žalovaného vychádzal z toho, že predmetom konania je v podstate suma 200 eur ako zrazené sumy z účtu žalobcu a bola určená hodnota sporu podľa tejto výšky, čo je podľa názoru žalobcu názor nesprávny a odporuje samotnej povahe správneho súdnictva a účelu, ktorý plní. Žalobca poukázal aj na to, že v správnom súdnictve sa na účely určenia základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby bez výnimky aplikuje § 11 ods. 4 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov a nie § 10 vychádzajúci z hodnoty sporu. Rovnako poukázal na položku č. 10 Sadzobníka súdnych poplatkov tvoriacich prílohu k zákonu č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, v zmysle ktorého sa v správnom súdnictve poplatok platí pevnou sadzbou a nie vypočítanou z hodnoty predmetu konania. Podľa žalobcu boli splnené podmienky pre priznanie právnej pomoci a aj podmienka minimálnej hodnoty sporu tak bola splnená.

Vyjadrenie žalovaného k správnej žalobe

15. Žalovaný vo vyjadrení k správnej žalobe uviedol, že je povinný skúmať podmienky stanovené zákonom o poskytovaní právnej pomoci. Napriek tomu, že zákonom nie je presne určená definícia slovného spojenia „hodnota sporu“, možno ustáliť, že vychádzajúc z § 3 ods. 1 zákona o poskytovaní právnej pomoci „sporom“ sa rozumie právna vec na uplatnenie práv žiadateľa, pričom Centrum právnej pomoci je povinné skúmať, či je splnená podmienka hodnoty sporu v každom prípade, nie iba v niektorých veciach, ktoré znejú na presne finančnú sumu. Význam stanovenej podmienky hodnoty sporu

možno vidieť v tom, že neposkytnutie právnej pomoci v prípadoch, ktoré je možné oceniť v peniazoch a ktoré dosahujú hodnotu minimálnej mzdy, nepredstavuje významný zásah do práv občana, a zároveň je dôležité brať zreteľ aj na hospodárnosť súvisiacu s nakladaním s prostriedkami štátu. Zároveň sa takto predchádza zneužívaniu inštitútu právnej pomoci zo strany osôb, ktoré sa neúmerne často obracajú na súdy.

16. Podľa žalovaného z doložených dokladov bolo možné jednoznačne ustáliť, že hodnota, ktorá bola žalobcovi zrazená z jeho príjmu, predstavuje sumu 200 eur. Napriek tomu, že žalobca podal správnu žalobu proti inému zásahu orgánu verejnej moci, tak nemožno opomenúť aj sekundárnu stránku, a to hodnotu tohto sporu, ktorá je racionálne vyčísliteľná, a to práve vo výške 200 eur ako suma, ktorá bola zrazená ústavom z jeho príjmu na náhradu trov trestného konania. Žalobca žiada, aby okrem iného súd rozhodol tak, že blokovanie peňažných prostriedkov bolo nezákonné a aby ústav bol povinný obnoviť stav pred zásahom, teda ak by bol žalobca v konaní o správnej žalobe proti inému zásahu orgánu verejnej správy úspešný, súd by uložil ústavu obnoviť stav pred zásahom, čo by reálne znamenalo, že ústav by mal povinnosť vrátiť žalobcovi sumu 200 eur. V prípade žalobcu nehrozí opakovanie zásahu, pretože podľa vyjadrenia žalobcu mu bola suma na úhradu celej pohľadávky zrazená dňa 31.12.2019, teda ešte pred podaním žaloby na súd, a tým je teda výkon rozhodnutia skončený a nemožno ho opakovať. Preto ani nemôže byť zmenená hodnota sporu v závislosti od opakovania zásahu, čo potvrdzuje, že hodnota sporu je 200 eur.

17. Žalovaný poukázal aj na závery rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 3Sžk/4/2020 zo dňa 26.02.2020: „O hodnote sporu na účely posúdenia splnenia podmienok pre poskytnutie právnej pomoci tak možno hovoriť aj v prípade správneho súdnictva. Napriek tomu, že predmetom konania je posúdenie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, ktoré nemožno vyčísliť v peniazoch, v prípade, ak výrok rozhodnutia správneho orgánu obsahuje jasne určenú, fixnú výšku peňažného plnenia, túto možno pre účely aplikácie § 6 ods. 1 písm. c) zákona č. 327/2005 Z. z. vnímať ako hodnotu sporu.“

18. Žalovaný ešte poukázal na to, že zákonodarca nastavil presné podmienky, ktoré treba naplniť na to, aby štát mohol prevziať na seba záväzok, že zabezpečí úhradu právnych služieb žiadateľovi. Pokiaľ žiadateľ nesplní kumulatívne stanovené podmienky, nemôže ani na štát prejsť záväzok poskytnúť žiadateľovi právne zastúpenie. V prejednávanom prípade žalobca nesplnil podmienku hodnoty sporu.

19. Žalovaný ďalej uviedol, že žalobca má možnosť zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie mimo centra a sám si vybrať advokáta zo zoznamu advokátov zapísaných v Slovenskej advokátskej komore. Poukázal aj na závery uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 122/2016 zo dňa 15.03.2016: „ústavný súd v prípadoch, keď sťažnosť smeruje proti rozhodnutiu orgánu verejnej moci, v ktorom ide o zjavne bagateľnú sumu, poskytuje ústavnoprávnu ochranu sťažovateľom len v celkom výnimočných prípadoch, ak sťažnosť signalizuje, že došlo k zásahu do základných práv alebo slobôd v mimoriadne závažnom rozsahu.“

20. Žalovaný vyhodnotil ako nedôvodnú námietku žalobcu, že žaloba proti inému zásahu orgánu verejnej moci je správnu žalobou v správnom súdnictve, kde nie je možné vyčísliť hodnotu sporu, čo podľa žalobcu má potvrdzovať aj vyhláška Ministerstva spravodlivosti SR o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Skutočnosť, že jeden úkon právnej služby je určený podľa tarify a nepočíta sa z hodnoty sporu, sama osebe podľa žalovaného nevyvracia, že posúdenie hodnoty sporu na účely poskytnutia právnej pomoci nie je možné, ak je na základe racionálneho postupu možné reálne vyčísliť a určiť hodnotu sporu v právnej veci, v ktorej žiadateľ požiadal o právnu pomoc. Nemožno pristúpiť k vyhodnoteniu, že hodnotu nie je možné vyčísliť, ale je namieste vyhodnotiť, či je hodnota sporu vyššia ako hodnota minimálnej mzdy ustanovenej osobitným predpisom na príslušný rok a na základe uvedeného aj o žiadosti následne rozhodnúť. Uvedeným postupom sa predchádza tomu, aby štátu nevznikali neprimerane vysoké náklady prameniace z toho, že by uhradil advokátom trovy právneho zastúpenia v konaniach, v ktorých je hodnota sporu taká nízka, že by výška trov právneho zastúpenia výrazne prevyšovala hodnotu samotného sporu.

21. Žalovaný v závere vyjadrenia navrhol, aby správny súd správnu žalobu žalobcu zamietol.

Vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovaného (replika)

22. V replike žalobca uviedol, že v rozhodnutí žalovaného o nepriznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci sa uvádza, že „V správnej žalobe žiadateľ uviedol, že uznesením Okresného súdu Žilina sp. zn. 36T/29/2010 zo dňa 2. mája 2019 mu bola uložená povinnosť nahradiť štátu – Slovenskej republike sumu vo výške 200,- eur ako trovy trestného konania určené paušálnou sumou. Krajský súd v Bratislave uznesením sp. zn. E 5104576419 zo dňa 12. novembra 2019 nariadil výkon rozhodnutia Okresného súdu Žilina sp. zn. 36T/29/2010 zo dňa 2. mája 2019 zrážkou sumy 200,- eur z pracovnej odmeny žalobcu a uložil platiteľovi mzdy žiadateľa (Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Leopoldov), aby po doručení uznesenia vykonal z pracovnej odmeny žiadateľa ako povinného určené zrážky a nevyplácal zrazené sumy povinnému. Ústav na výkon trestu odňatia slobody a Ústav na výkon väzby Leopoldov mal odo dňa 13. novembra 2019 začať žiadateľovi blokovať všetky peniaze na jeho účte, ktorý má v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Leopoldov žiadateľ zriadený v zmysle zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v dôsledku čoho ich žiadateľ nemohol použiť na uplatnenie svojich zákonných práv, napr. na telefonovanie s obhajcom a blízkymi osobami a na nákup potravín a vecí osobnej potreby. Ústav na výkon trestu odňatia slobody a Ústav na výkon väzby Leopoldov mal žiadateľovi peniaze blokovať aj napriek tomu, že sa nejednalo o pracovnú odmenu – mzdu žiadateľa, pretože žiadateľ nie je pracovne zaradený. Peniaze, ktoré mal žiadateľovi Ústav na výkon trestu odňatia slobody a Ústav na výkon väzby Leopoldov blokovať, mali pochádzať od žiadateľových rodinných príslušníkov. Žiadateľ sa preto domáha rozhodnutia súdu, že iný zásah žalovaného Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Leopoldov bol nezákonný a zároveň je žalovaný povinný obnoviť stav pred zásahom. Zároveň sa žiadateľ domáha zrušenia rozhodnutia i opatrenia žalovaného Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Leopoldov, ktorým na základe uznesenia Krajského súdu v Bratislave č. E 5104576419 zo dňa 12. novembra 2019 blokoval peňažné prostriedky od blízkych príbuzných žiadateľa.“ Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že napriek tomu, že žalobca podal žalobu ako žalobu proti inému zásahu podľa § 252 SSP, v ktorých sa primárne žalobca domáha ochrany pred iným zásahom orgánu verejnej moci, nemožno opomenúť aj sekundárnu stránku, a to hodnotu sporu, ktorá je aj v tomto prípade racionálne vyčísliteľná. V prípade žalobcu je to práve suma 200,- eur, ktorá mu bola zrazená z jeho príjmu ÚVTOS a ÚVV Leopoldov a práve zrážky z príjmu na úhradu trov trestného konania v sume 200,- eur považuje žalovaný za zásah orgánu verejnej moci. S danými tvrdeniami žalovaného sa žalobca nestotožnil. Podľa žalobcu v danom konaní ide o posúdenie, či postup a napadnuté rozhodnutie vydané správnym orgánom možno považovať za súladné s príslušnými právnymi predpismi, čo samo o sebe je skutočnosť objektívne peniazmi neoceniteľnou. Predmetom konania je samotné nezákonné vykonanie zrážky z účtu žalobcu (hoci v sume 200,-eur), nakoľko Krajský súd v Bratislave uznesením sp. zn. E 5104576419 zo dňa 12.11.2019 nariadil výkon rozhodnutia Okresného súdu Žilina sp. zn. 36T/29/2010 zo dňa 02.05.2019 zrážkou sumy 200,- eur z pracovnej odmeny žalobcu. Avšak táto zrážka nebola podľa žalobcu uskutočnená z jeho pracovnej odmeny, ale ÚVTOS a ÚVV Leopoldov na základe uznesenia Krajského súdu v Bratislave uznesením sp. zn. E 5104576419 zo dňa 12.11.2019 blokoval peňažné prostriedky od blízkych príbuzných žalobcu napriek tomu, že sa nejednalo o pracovnú odmenu – mzdu žalobcu.

Vyjadrenie žalovaného k vyjadreniu žalobcu (duplika)

23. Žalovaný vo vyjadrení k replike žalobcu uviedol, že trvá na vyjadreniach uvedených vo vyjadrení k správnej žalobe.

Posúdenie podstatných skutkových zistení a právnych argumentov správnym súdom

24. Na základe zákona č. 151/2022 Z.z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov prešiel od 01.06.2023 výkon súdnictva z krajských súdov na správne sudy vo všetkých veciach, v ktorých je od 01.06.2023 daná právomoc správnych súdov, konkrétne aj z Krajského súdu v Banskej Bystrici, Krajského súdu v Trenčíne a Krajského súdu v Žiline na Správny súd v Banskej Bystrici. V dôsledku uvedeného je konanie pôvodne vedené na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 31S/94/2022 vedené na Správnom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. ZA-31S/94/2022.

25. V priebehu súdneho konania bolo oznámené, že rozhodnutím Centra právnej pomoci, Kancelária Žilina č. KaZA-/13068/2022-40753/2023 zo dňa 13. 04.2023 bola žalobcovi odňatá právna pomoc,

ktorá bola priznaná pre toto súdne konanie rozhodnutím č. KaZA/13068/2022, ČRZ:76427/2021 zo dňa 11.07.2022.

26. Žalobca ani žalovaný nežiadali nariadiť na prejednanie veci pojednávanie. Správny súd nezistil dôvody, pre ktoré by bolo potrebné na prejednanie veci nariadiť pojednávanie, preto rozsudok vo veci verejne vyhlásil postupom podľa § 107 ods. 2 v spojení s § 137 ods. 4 SSP. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 20.03.2024. Oznámenie o mieste a čase verejného vyhlásenia rozsudku bolo zverejnené na úradnej tabuli správneho súdu od 16.02.2024 do 21.03.2024.

27. Správny súd preskúmal správnu žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného, v rozsahu a z dôvodov všeobecnej správnej žaloby, a dospel k záveru, že správna žaloba žalobcu je nedôvodná, preto ju podľa § 190 SSP zamietol.

28. Podľa § 2 ods. 1 a 2 SSP; (1) V správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. (2) Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

29. Podľa § 6 ods. 1 SSP; Správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

30. Podľa § 134 ods. 1 a 2 SSP; (1) Správny súd je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak nie je ďalej ustanovené inak.

(2) Správny súd nie je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak

- a) rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy bolo vydané na základe neúčinného právneho predpisu,
- b) rozhodnutie alebo opatrenie vydal orgán, ktorý na to nebol podľa zákona oprávnený,
- c) ide o veci podľa § 192,
- d) ide o veci podľa § 6 ods. 2 písm. c), ak je žalobcom fyzická osoba,
- e) ide o veci podľa § 6 ods. 2 písm. d),
- f) vec súvisí s ochranou práv spotrebiteľa.

31. Podľa § 190 SSP; Ak správny súd po preskúmaní rozhodnutia alebo opatrenia žalovaného dospeje k záveru, že žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.

32. Podľa § 2 zákona o poskytovaní právnej pomoci; Tento zákon ustanovuje podmienky poskytovania právnej pomoci, postup fyzických osôb a príslušných orgánov v konaní o nároku na priznanie právnej pomoci a inštitucionálne zabezpečenie poskytovania právnej pomoci.

33. Podľa § 4 ods. 1 písm. a) zákona o poskytovaní právnej pomoci; Na účely tohto zákona je právnou pomocou poskytované právnych služieb osobe oprávnenej podľa tohto zákona v súvislosti s uplatňovaním jej práv, ktoré zahŕňajú najmä právne poradenstvo, pomoc pri mimosúdnych konaniach, vrátane sprostredkovania riešenia sporov formou mediácie spisovanie podaní na súdy, zastupovanie v konaní pred súdmi a vykonávanie úkonov s tým súvisiacich a úplné alebo čiastočné uhrádzanie nákladov s tým spojených,

34. Podľa § 6 zákona o poskytovaní právnej pomoci; (1) Fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, ak

- a) jej príjem nepresahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom,
- b) nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu a
- c) hodnota sporu prevyšuje hodnotu minimálnej mzdy okrem sporov, v ktorých nie je možné hodnotu sporu vyčísliť v peniazoch.

(2) Podmienky na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti podľa odseku 1 písm. a) a b) musí fyzická osoba spĺňať počas celého trvania poskytovania právnej pomoci.

35. Predmetom prieskumu v tomto konaní bolo rozhodnutie žalovaného, ktorým žalobcovi nebola priznaná právna pomoc pre súdne konanie, ktoré sa začalo na základe žalobcom podanej správnej žaloby proti inému zásahu orgánu verejnej správy. Žalobca podal správnu žalobu na Krajskom súde v Bratislave a vec bola následne postúpená Krajskému súdu v Trnave. Podľa žiadosti žalobcu a jej príloh zásah sa mal týkať zablokovania peňažných prostriedkov žalobcu na jeho účte, vedenom podľa zákona o výkone trestu odňatia slobody Ústavom na výkon trestu odňatia slobody a Ústavom na výkon väzby Leopoldov, a to na základe uznesenia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. E 5104576419 zo dňa 12.11.2019, ktorým bolo nariadené uspokojenie prednostnej pohľadávky – trov trestného konania, na zaplataenie ktorej bol žalobca zaviazaný uznesením Okresného súdu Žilina sp. zn. 36T/29/2010 zo dňa 02.05.2019. Úlohou správneho súdu bolo posúdiť, či žalovaný dospel k správne mu záveru, že v tomto prípade nebola splnená jedna z troch zákonom o poskytovaní právnej pomoci kumulatívne stanovených podmienok pre priznanie právnej pomoci bez finančnej účasti žiadateľa, a to požadovaná minimálna hodnota sporu.

36. Ustanovenie § 6 ods. 1 zákona o poskytovaní právnej pomoci kumulatívne stanovuje tri podmienky pre priznanie právnej pomoci bez finančnej účasti žiadateľa :

- a) príjem žiadateľa nepresahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom a žiadateľ si nemôže využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom,
- b) nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu
- c) hodnota sporu prevyšuje hodnotu minimálnej mzdy okrem sporov, v ktorých nie je možné hodnotu sporu vyčíslit' v peniazoch.

37. V prípade žalobcu bolo dôvodom pre nepriznanie právnej pomoci nesplnenie tretej stanovenej podmienky, a to že hodnota sporu neprevyšovala hodnotu minimálnej mzdy (aktuálnej v čase posudzovania žiadosti), ktorá predstavovala sumu 646 eur. Podstatnou je preto zodpovedanie otázky, či správnu žalobu proti inému zásahu orgánu verejnej správy je možné považovať za vec – spor, pri ktorej možno určiť jej hodnotu, alebo či ide o vec – spor, pri ktorej hodnotu nemožno vyčíslit' v peniazoch.

38. V súvislosti so zodpovedaním uvedenej pre vec podstatnej otázky správny súd poukazuje na závery rozhodnutia Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 1Svk/21/2021 zo dňa 31.01.2023. Uvedené závery boli prijaté vo vzťahu k sporu vymedzenému predmetom súdneho prieskumu pri všeobecnej správnej žalobe, ktorou sa žiadateľ/žalobca domáhal prieskumu zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy, v ktorom bolo vymedzené peňažné plnenie – rozhodnutie o nevyhovení námietke proti výzve na zaplataenie daňového nedoplatku v podobe úroku z omeškania. Podľa správneho súdu tieto závery je možné analogicky aplikovať v niektorých prípadoch aj pri správnej žalobe proti inému zásahu orgánu verejnej správy (po vyhodnotení konkrétnych skutkových okolností). Najvyšší správny súd (reagujúc na vývoj rozhodovacej praxe) uviedol : „Kasačný súd si uvedomuje vývoj rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu SR a stotožňuje sa so závermi uvedenými v predchádzajúcej rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu SR vo veci sp zn. 10Sžo/371/2015, vo veci sp. zn. 2Sžk/11/2019 a vo veci sp. zn. 3Sžk/4/2020. V súlade s vyššie uvedenými rozhodnutiami kasačný súd poukazuje na to, že je povinnosťou žalovaného pri posudzovaní žiadosti žiadateľa o poskytovanie právnej pomoci skúmať splnenie podmienok podľa § 6 ods. 1 zákona o poskytovaní právnej pomoci. Jednou z týchto podmienok je podľa § 6 ods. 1 písm. c) zákona o poskytovaní právnej pomoci hodnota sporu, v ktorom žiadateľ žiada o poskytnutie právnej pomoci a ktorá musí prevyšovať hodnotu minimálnej mzdy stanovenej osobitným právnym predpisom v rozhodnom období. Táto podmienka sa netýka sporov, v ktorých nie je možné hodnotu sporu vyčíslit' v peniazoch (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Sžk/11/2019 zo dňa 26.06.2019). V zmysle § 6 ods. 1 písm. c) zákona o poskytovaní právnej pomoci je povinnosťou žalovaného, aby pri obdržaní žiadosti o poskytnutie právnej pomoci preskúmal naplnenie podmienky, ktorou je hodnota sporu, ktorá musí prevyšovať výšku minimálnej mzdy, pokiaľ je možné takúto hodnotu vyčíslit'. Kasačný súd ustálil, že predmetná vec spadá práve do skupiny konaní, v ktorých je možné „hodnotu sporu“ vyčíslit' v peniazoch, keď predmetom konania je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Daňového úradu Prešov (ďalej aj „daňový úrad“), ktorým daňový úrad nevyhovел námietke sťažovateľa proti výzve na zaplataenie daňového nedoplatku, a to úroku z omeškania v sume 35,84 eur a sume 259,37 eur, splatných dňa 29.04.2009. Kasačný súd si uvedomuje, že „primárnym predmetom sporu“ je procesné uznesenie krajského súdu, ktorým bola odmietnutá správna žaloba pre neodstránenie nedostatkov

podania, ktoré bolo sťažovateľom napadnuté kasačnou sťažnosťou. Z čisto formálneho hľadiska je predmetom kasačného konania skúmanie zákonných podmienok na odmietnutie podania. Toto však nemožno vnímať izolovane a je potrebné prihliadnuť na „sekundárny aspekt tohto sporu“, t. j. vyčíslené peňažné plnenie, resp. vyčíslená peňažná ujma sťažovateľa, v danom prípade teda úrok z omeškania spolu vo výške 295,21 eur. Zjednodušene povedané, pokiaľ by sťažovateľ bol v kasačnom konaní, v ktorom žiadal o zrušenie uznesenia krajského súdu o odmietnutí podania, a následne v konaní pred krajským súdom úspešný a rozhodnutie orgánu verejnej správy by bolo zrušené ako nezákonné, nevznikol by mu úbytok na majetku vo výške 295,21 eur. Kasačný súd má preto za to, že v konečnom dôsledku ide o to, či bude alebo nebude sťažovateľ zaviazaný k peňažnému plneniu uvedenému vo výroku rozhodnutia orgánu verejnej správy. Úrok z omeškania vo výške 295,21 eur preto možno na účely aplikácie zákona § 6 ods. 1 písm. c) zákona o poskytovaní právnej pomoci považovať za hodnotu sporu. Iná situácia by nastala napríklad pri konaniach o nečinnosti orgánu verejnej správy, ktorých hodnotu nemožno jasne ohraničiť a tým pádom ani presne vyčíslieť. Na základe uvedeného kasačný súd konštatuje, že v predmetnom konaní možno „hodnotu sporu“ vyčíslieť, nakoľko prílišný formalizmus by podľa názoru kasačného súdu neodzrkadľoval požiadavku materiálneho právneho štátu.“

39. Z uvedených záverov je podľa správneho súdu možné vychádzať aj pri posudzovaní správnu žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného. Žalovaný správne vyhodnotil „sekundárny aspekt“ sporu, pre ktorý žalobca žiadal právnu pomoc, a to zablokovanie peňažných prostriedkov v sume 200 eur na jeho účte s tým, že konečný dôsledok prípadnej úspešnej správnej žaloby proti inému zásahu orgánu verejnej správy by bolo obnovenie stavu pred zásahom, t. j. vrátenie peňažných prostriedkov v sume 200 eur. Preto aj v tomto prípade, v prípade tohto žalobcom tvrdeného nezákonného zásahu bolo možné určiť hodnotu sporu v peniazoch. Zároveň je zrejmé, že zásah v podobe blokovania peňažných prostriedkov v sume 200 eur na základe uznesenia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. E 5104576419 zo dňa 12.11.2019 odznel, peňažné prostriedky boli po častiach zablokované a použité na úhradu peňažnej pohľadávky tvorenej trovami trestného konania. Preto zásah už netrvá a nehrozí jeho opakovanie, čo by mohlo byť prekážkou pre určenie hodnoty sporu v peniazoch. Žalobcom hypoteticky uvádzané možnosti o ďalšom blokovaní peňažných prostriedkom neboli preukázané a išlo by prípadne o nové spory, ktoré nemožno zohľadňovať v tomto konaní. Je možné pripustiť, že zrejme nie pri každom inom zásahu bude možné určiť hodnotu sporu v peniazoch. Avšak v prípade, že dopad zásahu sa prejaví vo finančnej sfére, podľa správneho súdu je možné hodnotu sporu vyčíslieť v peniazoch.

40. Najvyšší správny súd vo vyššie citovanom rozhodnutí zároveň zaujal stanovisko aj ku tej skutočnosti, že tarifná odmena advokátov pri zastupovaní v správnom súdnictve nie je určovaná z hodnoty sporu (reagoval na odklon od predchádzajúcej rozhodovacej praxe): „Kasačný súd rozumie aj podpornej aplikácii vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, ktorou argumentoval Najvyšší súd SR s tým, že „aj úkon právnej služby v správnom súdnictve je určený podľa tarify a nepočíta sa z hodnoty sporu“. Má však za to, že regulácia výpočtu odmien advokátov vo vyhláške nevyučuje, aby sa hodnota sporu nezohľadňovala na účely rozhodovania o poskytnutí právnej pomoci, keď účelom vyhlášky je úprava spôsobu určenia výšky odmeny, náhrady hotových výdavkov a náhrady za stratu času advokáta za právne služby poskytované klientom a účelom zákona o poskytovaní právnej pomoci je stanoviť podmienky, za ktorých štát prevezme na seba finančné bremeno spočívajúce v znášaní trov právneho zastúpenia v určitých kategóriách prípadov a pre určité kategórie osôb. Ako Najvyšší správny súd Slovenskej republiky uviedol v rozsudku sp. zn. 1Sžk/58/2020 zo dňa 29.09.2021 „je racionálne a logické, že štát stanoví na poskytovanie právnej pomoci, ktoré hradí zo štátneho rozpočtu, isté mantinely prostredníctvom zákona. Posúdenie hodnoty sporu, ak je táto vyčísliteľná, je prostriedkom pre zabezpečenie hospodárneho nakladania so štátnymi prostriedkami. Trovy právneho zastúpenia v prípade tzv. bagateľných sporoch totiž spravidla značne prevyšujú hodnotu sporu tak, ako by tomu bolo v prejednávanom prípade. Je tak odrazom určitej racionality, že pri bagateľných sporoch sa právna pomoc neposkytne. Orgány aplikujúce právo musia pri svojej činnosti postupovať tak, aby interpretačné a aplikačné problémy riešili s maximálnou mierou racionality“. Obdobne, vychádzajúc z uvedených záverov, potom ani stanovenie výšky súdneho poplatku za podanie správnej žaloby v správnom súdnictve pevnou sumou nevyučuje, aby v prípadoch, kde v správnom súdnictve je možné určiť dopad v podobe vyčíslenej v peňažných prostriedkoch, nebolo možné brať pre účely splnenia podmienky stanovenej v § 6 ods. 1 písm. c) zákona o poskytovaní právnej pomoci hodnotu sporu vyjadrenú v peniazoch. Žalovaný správne vyhodnotil, že hodnota sporu pri žalobcom tvrdenom inom zásahu bola 200 eur a do právomoci správneho súdu nepatrí rozhodovanie o iných nárokoch žalobcu.

41. Podľa § 167 ods. 1 SSP; Správny súd prizná žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania, ak mal žalobca vo veci celkom alebo sčasti úspech.

42. Žalobca nebol v konaní pred správnym súdom úspešný, preto mu správny súd nepriznal právo na náhradu trov konania.

43. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom správneho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Doručený rozsudok je právoplatný (§ 145 ods. 1 SSP).

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť (§ 438 ods. 1 SSP, § 439 ods. 1 SSP a § 439 ods. 3 SSP a contr.).

O kasačnej sťažnosti rozhoduje kasačný súd – Najvyšší správny súd SR (§ 438 ods. 2 SSP). Kasačnú sťažnosť je potrebné podať na Správnom súde v Banskej Bystrici (§ 444 ods. 1 SSP) v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia oprávnenému subjektu (§ 443 ods. 1 SSP). Kasačná sťažnosť podaná v listinnej podobe musí byť podaná v potrebnom počte vyhotovení (§ 56 ods. 3 SSP).

Podľa § 445 ods. 1, 2 SSP, (1) v kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

(2) Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Podľa § 449 ods. 1, 2 SSP, (1) sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosti podľa odseku 1 neplatia, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d),
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.